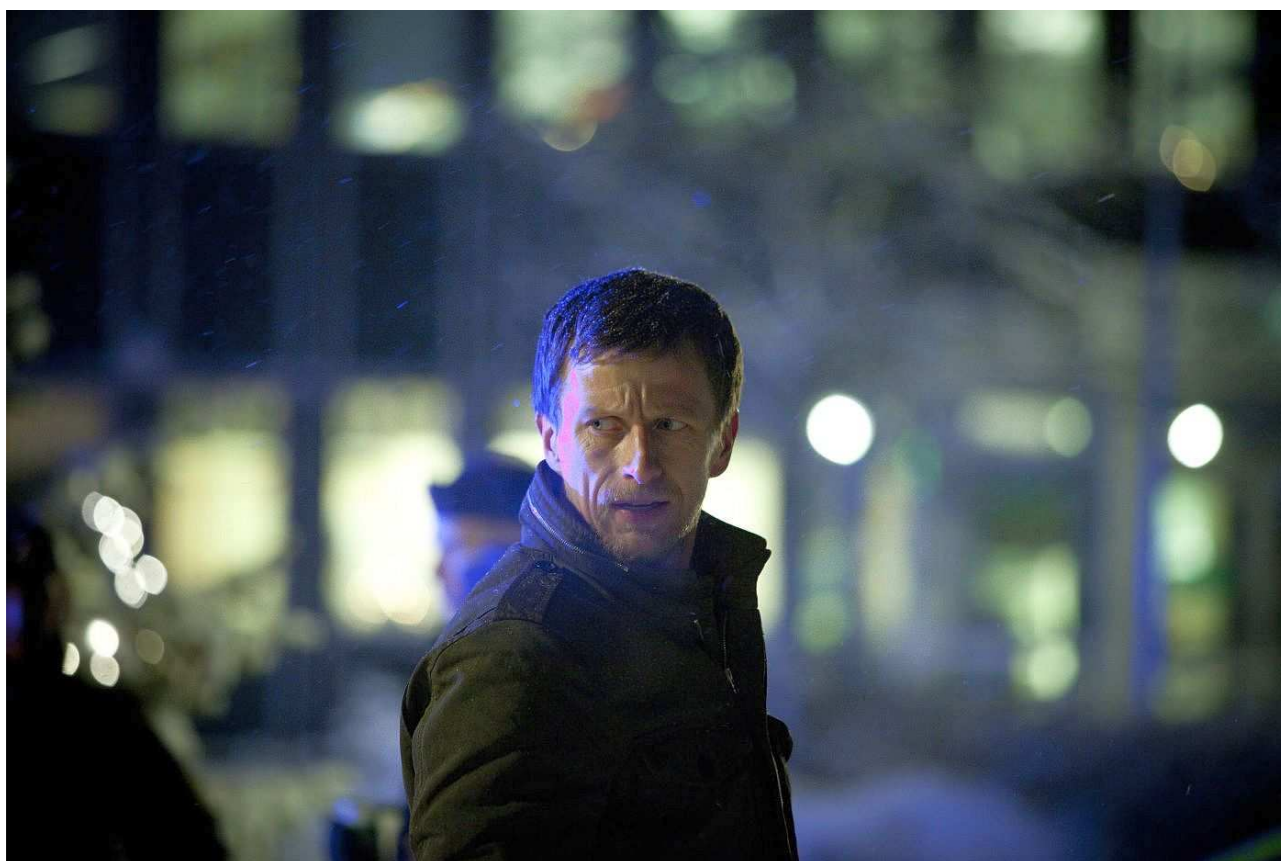
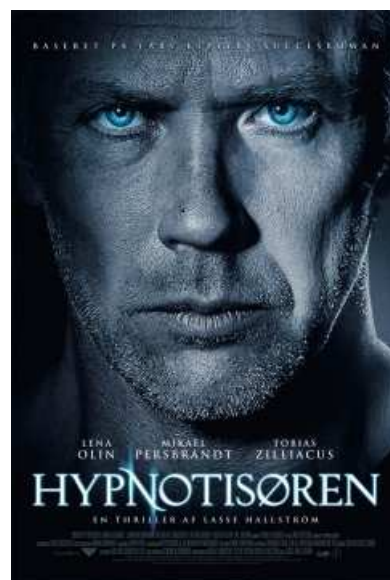

Hypnotisøren: Morderisk nedslag i lille familie

Resumé: Lasse Hallströms ”Hypnotisøren” er en kriminalfilm med større vægt på det intime drama blandt nogle få mennesker end på opklaringen af de blodige forbrydelser, som rammer eller inddrager dem. Hensigten er sympatisk, men mislykkes.

Filmfakta: Hypnotisøren – Sverige 2012 – Instr.: Lasse Hallström – Manus: Paolo Vacirca efter roman af Lars Kepler (= Alexandra Coelho Ahndoril & Alexander Ahndoril) – 134 min. – Dansk biografpremiere d. 7/12 2012 – Dansk distribution: SF Film / Filmcompagniet.

Artikel: Filmen indledes med store overskuende billeder af en svensk bydel ved vintertide, men selv om dette er en filmatisering af en moderne svensk kriminalroman, drejer det sig ikke her om ’samfundet’, ’kønsrollerne’ eller lignende ’store’ emner. ”Hypnotisøren” er snarere et intimt drama – en film, som beskriver nogle få, men højst betydningsfulde dage i en lille kreds af menneskers liv.

En hel lille familie myrdes på brutal og blodig vis, næsten da, for drengen Josef overlever, men han er traumatiseret og kan intet fortælle. Det er snart jul, og de fleste ansatte i politiet vil helst bare på juleferie; kun inspektør Joona Linna – spillet af Tobias Zilliacus (billedet ovenfor) – interesserer sig for sagen og beder hypnotisøren Erik Bark om hjælp. Bark er tidligere betjent og en kontroversiel person pga. sin brug af hypnose. Kan han finde ud af, hvad drengen har oplevet? Dermed inddrager filmen os også i hypnotisørens lille familie og de frustrationer, som præger den.

Filmen vil således skuffe alle dem, der eventuelt forventer endnu en typisk svensk 'progressiv' kriminalfilm, der vil fortælle en historie i pagt med alle flosklerne om 'samfundets skyld', 'modbydelig mandschauvinisme', og hvad véd jeg. Men filmen vil nok også frustrere alle dem, der elsker en god kriminalhistorie, hvor mysterierne afklares, for det viser sig snart, at filmen ikke lægger vægten på opklaringsprocessen og detaljerne i den. Hallström har valgt at satse på det intime psykologiske drama – særligt hypnotisøren og hans familie.

I princippet er den satsning naturligvis helt OK, men filmen nøjes desværre ikke med at nedtone 'intrigen', men sjusker med den. Der er for mange løse ender og urimeligheder. Som dansk tilskuer kunne man fristes til at tolke de løse ender, usandsynlighederne og politiets sløvhed som symbol på svensk politisk inkompetence, men det er nok 'forlangt ude', selv om det er påfaldende, at den eneste, der gør noget, er en *finlandssvensk* kriminalinspektør, og at det, der fører opklaringen videre, er noget, som hypnotisørens opdager.

Filmens satsning er også problematisk, fordi den ikke formår at gøre det intime menneskelige drama interessant endsige engagerende. Erik Bark – som spillet af Mikael Persbrand – går sært søvngængeragtigt omkring og skal sikkert ligne en tappert lidende mand, som må tåle så meget urimeligt. Hans hustru Simone – Lena Olin – virker ofte uudholdelig, idet hun dyrker sin rolle som lidende og bedraget hustru, og bliver helt hysterisk, da deres lille familie inddrages i forbrydelserne.

Lasse Hallström svigtes af manuskriptforfatteren, den unge og uerfarne Paolo Vacirca, som kun har én rigtig spillefilm bag sig, skrækfilmen "Mörkt vatten". Måske er det en reminiscens af den film, når "Hypnotisøren" i enkelte tilfælde forfalder til kortvarige subjektive billeder af (morderens) vildskab; de er helt ved siden af den 'tone', filmen ellers holder. Ikke desto mindre præger denne 'horror'-stil også 'trailereren' for filmen og filmplakaten, hvilket altså er endnu en mulighed for at skuffe nogle filmtilskuere – oven i købet helt unødvendigt – men det tyder på, at filmens producenter har villet markedsføre "Hypnotisøren" som endnu en uhyggelig kriminalfilm med betoning af uhygge og voldsomme begivenheder.

Det er godt 25 år siden "Mit liv som hund", Hallströms sidste film i Sverige. Hans egen hensigt med hjemkomsten har været at lave en film, som han ikke kunne lave i USA. De svenske producenter bag "Hypnotisøren" har ønsket sig en kompetent og navnkundig instruktør, som kunne gøre filmen til en 'bestseller' ligesom romanen bag den, og ud fra tidens 'trends' har de markedsført filmen 'forkert'.

Jeg vil ikke betegne "Hypnotisøren" som en helt igennem dårlig film: Der er scener og detaljer i den, der fungerer; men der er for meget sjusk i dens historie og som helhed noget uforløst over filmens menneskelige drama. "Hypnotisøren" bliver således en film, hvor det væsentlige ikke bliver overbevisende og stærkt udfoldet. Ærgerligt, ærgerligt, kom igen Hallström!

© **Bo Torp Pedersen, december 2012**
pressebilleder © SF Film/Filmcompagniet

Andre anmeldelser:

Berlingske

<http://www.b.dk/film/ujaevn-start-paa-kriminalfilmserie>

CinemaZone

<http://www.cinamazone.dk/review.asp?id=8527&area=2>

Dagsavisen (norsk)

<http://www.dagsavisen.no/kultur/alle-anmeldelser/filmanmeldelse/ikke-tilstrekkelig-hypnotiserende/>

MovieZine (svensk)

<http://www.moviezine.se/film/hypnotisoren>

Svenska Dagbladet

http://www.svd.se/kultur/film/hypnotisoren_7535192.svd

Jeg har tidligere anmeldt Hallström-filmen "Æblemostreglementet".

Se mit arkiv over filmanmeldelser: <http://www.filmorientering.dk/anmeldelser.htm>